IOHANNES CHRYSOSTOMUS
12. Jh.
Seite 154r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26144
Copyright: Admont, Benediktinerstift

magni pendebant. Num istos malignos dignos fac
turus ē. ut percipiant quę illi non st̄ digni percipere. Nichil
hoc dicit. sed fide cuncta ꝫ superauit ꝫ transcendit.
Itaq; pceucurrit abel. noe. abraham. ysaac. iacob.
ioseph ꝫ omis glōsos ꝫ admirabiles. deinde augmentū
facit consolationis ꝫ exhortationis sue. ad psonas
infirmas deponens orationē. Vt enī admirabiles
plōne hec fortit̄ paterent̄. mirū nichil ē. ꝫ infe
riores illos esse claris uiris ñ ita graue est. Ut aut̄
anominos inferiores fierent. hoc ē graue. ꝫ ab in
cipientib' moti. si ignobilib' quib'dā uiris. ꝫ nichil
tale habentib' quale filios eos. Ppter ꝫ pcedens
augmentū facit quasi absurditatē. ꝫ meretrices
mulieres. ꝫ uiduas annumerans. Fide inquit raab
meretrix ñ perit simul cū infidelib'. suscipiens
speculatores cū pace. ꝫ ñ solū fidei. s; ꝫiā infideli
tatis ponit uicissitudines sic̄ in psona noe. Interim
de parentib' moysi necessariū ē dicere. Omis ꝓpe
infantulos masculos interimi pharao iusserat. ꝫ nullus
effugit hoc piculū. Vnde ḡ isti speraueruṁ ut sal
uarent puerum. Ex fide inq̄t. Quali fide. Viderunt
elegantē infantulū. ꝫ ipse uultus ad fidē eī adtraxit.
Sic iam inde ab initio exipsis cunabulis multa erat illi
iusto infusa grā. ñ natura hoc opante. Circūcisus
ē enī statim q̄ndo natus ē. honestus apparebat
infantulus ñ erat despectus. Cui ḡ erat hoc opus.